

De voeldoos

Jack moest een kotsneiging onderdrukken toen hij vanuit zijn ooghoek Roxanne weer eens de nepnagel aan haar zesde vingertje zag lakken. Natuurlijk was het geen echte vinger maar aan Roxannes linkerhand hadden zich naast haar pink drie wratjes genesteld die op elkaar groeiden en zowaar samen iets weg hadden van een klein - nogal verminkt - vingertje. Niet gehinderd door enig verantwoordelijkheidsgevoel voor het welzijn van haar klasgenootjes had ze het lumineuze idee opgevat er een nageltje op te plakken. Wat ze dus verdomme nu aan het lakken was, in de klas.

Met het gevoel dat veel weg had van een heftige vorm van wagenziekte had Jack al zijn concentratie nodig zijn boterham eiersalade van de pauze binnen te houden. Hij beseftte dan ook te laat dat de juf al meerdere malen zijn naam genoemd had.

‘Ja?’ stamelde hij verschrikt.

‘Jack,’ zei juf Miranda met haar kaken op elkaar geklemd, ‘het antwoord op vraag zes?’

‘Ehm.. eh.’ Hij begon verwoed wat in de stencils voor zijn neus te bladeren. Maar het had geen zin.

‘Oké, laat maar, genoeg, ga jij maar even op de gang staan,’ zei de juf resoluut. Jack stamelde nog wat, maar de juf was niet te vermurwen. Beschaamd stond hij op en schuifelde tussen de andere tafeltjes door het lokaal uit, nagekeken door zijn klasgenootjes. Miranda was zijn lievelingsjuf en geschiedenis was zijn favoriete vak. Dus hij baalde. Waarom de fuck moet ik hier nu weer voor boeten, dacht hij opstandig.

Er waren de afgelopen tijd meerdere situaties voorgevallen die Jack zwaar hadden afgeleid van zijn voornemen echt iets van dit laatste basisschooljaar te maken. Met als doel het vwo-advies binnen te slepen en zich zo ook - zijn vaders woorden - te verzekeren van een kansrijke toekomst. Zo was Monica een tijdje geleden na een val van haar paard op school verschenen met een walgelijke wond die haar neus en bovenlip met elkaar verbond. Van de aanblik van die strakgespannen korst die eruitzag alsof hij bij de minste of geringste beweging open zou barsten, was Jack bijna van zijn stokje gegaan. En nog geen week later had Patricia snipverkouden in haar arm geniest waarna er een vlezig geelgroene draad snot van haar neus naar haar mouw ging en Jack zich voor de gelegenheid wanhopig tot god had gewend met de woorden *kill me right now*. En nu dus die gelakte nepnagel, dat was de druppel. Op deze manier gaat het fout en beland ik in de goot, dacht Jack, niet gespeend van enig gevoel voor drama.

Na school liep Jack naar huis, de dag was verder rustig verlopen. Toen hij ‘s middags weer terug de klas in mocht, moest hij vooraan gaan zitten en dat bleek een zegen te zijn geweest. Maar de afleiding veroorzaakt door Roxanne liet hem niet los. In gedachten verzonken over de vraag hoe hij korte metten kon maken met deze driedelige onruststoker aan haar linkerhand én wat ze vanavond zouden gaan eten, kwam hij bij huis aan. Hij stak zijn sleutel in de voordeur en toen hij binnenstapte verscheen daar meteen het gespannen hoofd van zijn vader om de hoek van de gang. ‘Waar kom jij..’ maar bij de aanblik van Jack

herstelde hij zich en vroeg hij hoe het op school was geweest, terwijl hij zonder op een antwoord te wachten terugliep naar zijn kantoor en zijn headset op deed.

‘Ik bestel straks sushi,’ mompelde hij afwezig, ‘je moeder doet “leuke” dingen tegenwoordig dus die is er niet. Ze zal wel weer “helemaal in het nu” zitten bij die yogaleraar.’

De cynische ondertoon van die woorden ontging Jack niet. Zijn vader keek standaard verrast sinds hij de rimpels op zijn voorhoofd had laten straktrekken.

Die avond rond acht uur sleepte Jack zich naar zijn bed nadat hij had zitten knikkebollen achter de computer. Hij was zelfs vergeten te tandenpoetsen. De laatste tijd was hij zo moe. Het leek wel of alles een beetje anders was dan normaal. In ieder geval had hij zijn moeder die avond gemist. Hij smachtte zelfs naar de verhaaltjes die zij hem altijd vertelde voor het slapengaan. Ook al was hij daar nu echt te oud voor.

In de daaropvolgende dagen bereikten de vermoeidheid en chaos in Jacks hoofd een hoogtepunt, waarvoor hij Roxanne volledig verantwoordelijk hield. Het leverde een minutieus uitgedacht wraakplan op. Om het te laten lukken zou de hele klas mee moeten werken. Hij had ook juf Miranda erbij moeten betrekken, die het plannetje godzijdank leuk had gevonden en zelfs mee had gedacht over de prijs. Na het bij elkaar sprokkelen van de attributen en het prepareren van het object was het moment dan eindelijk daar.

Die vrijdag was het sportdag en liep hij naar school met een karretje achter zich aan met daarin alle benodigdheden voor het uitvoeren van zijn plan. Hij was echt trots op zijn creatie, en vergat zelfs zo nu en dan waarom hij dit ook alweer allemaal ondernomen had. Maar hij zat er nu zo diep in dat hij zowat alles op de automatische piloot deed. De zon stond hoog aan de hemel toen de sportdag op zijn eind liep en nu was het voor Jack de tijd om te shinen. Hij was zeer geliefd in de klas, dus toen hij na het laatste wedstrijdje op een kistje ging staan naast zijn attractie en het woord nam, luisterden de meesten meteen.

‘Ja jongens, kom allemaal maar even om mij heen staan,’ riep hij met zijn handen om zijn mond. ‘Jaja, kom maar even dichterbij,’ zei hij tegen de laatste kinderen die aan kwamen slenteren. ‘In samenwerking met juf Miranda presenteer ik hier de voeldoos! Het werkt als volgt: je steekt je linkerhand en arm door dit gat,’ hij wees vanaf zijn kistje naar de voeldoos die op een tafeltje linksonder hem stond, ‘en je rechterhand als vanzelfsprekend door dit gat. Je hebt dan vijf seconden om te voelen wat er zich links en rechts in de doos bevindt. Wat je daarna op een briefje schrijft met je naam erbij en in de emmer stopt.’

Met een zwierig gebaar wees hij naar de emmer rechts van hem en zag hij de hoofden van zijn klasgenootjes lichtelijk geïnteresseerd meebewegen. ‘Aan het eind zal ik blind wat briefjes uit de emmer pakken en het eerste briefje waarvan beide antwoorden goed zijn wint een zak chips en een fles cola.’

Er werd gejoeld. Nu had hij ze. En er begon zich spontaan een rij te vormen. Maar hier had hij even niet goed over nagedacht, Roxanne moest en zou als laatste de voeldoos bereiken. Als geschenk bij heldere hemel schoot hem te binnen dat haar achternaam Van Woerkom was en dus riep hij snel: ‘We doen het op alfabetische volgorde, dus Roxanne achteraan sluiten.’

‘Maar ik moet super nodig naar de wc!’ protesteerde ze.

‘Geen gemaar, regels zijn regels.’

Ze hupte met tegenzin naar de achterkant van de rij. ‘Maar hoezo alleen ik,’ riep ze nadat ze besepte dat alleen zij aangesproken was op de alfabetische volgorde.

Shit. Hij had zich helemaal blindgestaard op het naar achter krijgen van alleen haar. Hij mocht nu geen argwaan wekken. ‘Ja waar wachten jullie nog op klas!’

Vastberaden geen steekjes meer te laten vallen ging Jack achter de voeldoos staan, terwijl ieder braaf zijn plekje zocht in de rij met een lonkend oog naar de chips en prik, die hij goed in het zicht had geplaatst. Een voor een staken zijn klasgenootjes gretig hun handen in de gaten van de voeldoos. Her en der klonken wat kreetjes toen hun rechterhand het slijmerige “silly putty” raakte en links het kattengrit. Het plannetje verliep uitmuntend. Na hun briefjes in de emmer gegooid te hebben, holden de meesten richting school om zich om te kleden en sommigen traptten nog een balletje.

De rij werd steeds korter, tot alleen Roxanne nog voor hem stond. Het was nu of nooit. Het moment dat Roxanne de doos naderde, opende Jack tamelijk gespannen, maar in volle focus, voor het eerst die middag de achterflap van de voeldoos en toverde hij zonder zijn blik van Roxanne af te halen uit het zicht een tangetje uit zijn zak.

Voor Roxanne haar handen in de doos stak keek ze hem ineens diep in zijn ogen aan. Er ging een schok door zijn lijf. Hij was altijd verlegen geweest in het bijzijn van meisjes en nu ze hem daar ineens van dichtbij zo strak aankeek, besepte hij zowaar hoe mooi ze eigenlijk was.

‘Hey Jack, echt vet gedaan deze attractie!’ zei ze. Na even treuzelen vervolgde ze met een lichte bloos op haar wangen. ‘Stel dat ik win, zou je dan misschien zin hebben met mij een filmpje te kijken met chips en cola?’

Jacks hart begon sneller te kloppen en zijn ademhaling schoot als een gek omhoog, waarna hij door de net geopende achterkant van de doos Roxannes handen binnen zag komen. Hij bracht zijn rechterhand dichterbij en pakte met links, zoals hij al zo vaak in zijn hoofd gerepeteerd had, haar linkerhand en keek verschrikt naar haar op toen hij besepte wat een fijne aanraking dat eigenlijk was. Hij ging het plan afblazen, besepte hij. Tot de spanning van de aanraking voor een spastische beweging in zijn rechterhand zorgde en hij hard in het uiteinde van het tangetje kneep. Roxanne keek hem ontzet aan en stootte een ijzingwekkende gil uit die van ver leek te komen. Jack had niet meteen door wat er gebeurde. Maar keek in shock naar beneden op het moment dat iets zijn voet raakte wat niet klopte met het gewicht van wratjes.

Daar naast zijn voet lag in het gras, Roxannes volmaakte pink, zonder nepnagel.